

ta. Visitem Granadilla (Zarza de Granadilla) i pugem al castell. Visitem les restes d'aquest poble deshabitada a causa de l'embassament de Gabriel y Galán. Hi trobem molt jovent. Són alumnes d'institut que fan estades a l'escola-taller. Donem un tomb pels voltants del llac i algú es remulla els peus, anem a Ervás i busquem lloc per dormir. Triem l'hotel Sinagoga i després d'anar a les habitacions sortim a visitar el poble, amb el seu barri jueu. L'Antoni i la Dolors es queden a l'hotel i la resta sopem en un bar el que trobem.

El dilluns, 21, després d'esmorzar a l'hotel, sortim cap al parc de Montfragüe. A San Carlos, visitem el Centre d'Interpretació del parc i fem un recorregut pel Salto del Gitano, i més tard pugem a les ruïnes del castell i del monestir, que estan a la part més alta del parc.

Ruta a la garganta de los Infiernos. Foto: Xavier Moya.

Des d'allà podem veure els embassaments que es formen quan el riu Tiétar desemboca en el Tajo. Després d'un passeig per les *alamedas* (alberedes) prop del riu, passant per grans deveses d'alzines i prats, tornem al Valle del Jerte, on trobem, ara sí, una munió de camps de cirerers florits, al costat de la carretera, que ens mostra com seria la vall si ja haguessin florit tots els cirerers. Continuem la ruta i en arribar a Barco de Ávila ens sorprèn trobar-hi un restaurant de luxe, amb un menú excel·lent i a molt bon preu. Quan en sortim, mentre alguns fan la becaina, ens dirigim amb la furgoneta cap a la ciutat d'Ávila, ja que alguns no la coneixen i val la pena visitar-la.

El dimarts, 22, el dediquem a recórrer els voltants de San Esteban, comprar oli a la cooperativa i preparar un cabrit que havíem encarregat al carnisser, per fer-lo a la *caldereta*, que és el plat especial d'aquesta zona.

El dimecres, 23, sortim d'hora, i quan encara no hem fet deu quilòmetres, ens trobem que neva. Passem el Puerto del Pico amb precaució i després el de Menga, amb segona perquè no portem cadenes. Pensem que a mesura que baixem parirà de nevar però és al contrari, encara neva més entre Ávila i Segovia, on trobem màquines llevaneu que ens faciliten el camí. Arribem a Segovia amb fred. Ha parat de nevar, esmorzem i a continuació donem un volt per la ciutat. Seguim viatge cap a Soria, parem a dinar a Borja i sense més problemes amb la climatologia arribem a casa.

Ernesto González

Setmana Santa a La Camarga

Vuit components del Grup de Matinals, vam decidir anar entre els dies 16 i 23 d'Abril a la Provença Francesa, en concret volíem visitar la zona d'influència del **Parc Natural de La Camarga** i també conèixer el que es considera com a "**La Provença romana**". Tots junts en una furgoneta, començarem el viatge.

Es va trobar una casa de pur estil provençal, molt a prop d'**Arles**. L'entorn era bucòlic: rodejada de camps d'herba, arbres i un jardí, que tot i donant l'aparença de salvatge, estava ordenat en grups de plantes i flors de diferents colors i espècies. Una casa que ens permetia, en tornar de les visites, repòs i tranquil·litat. Disposava d'una sala per als lectors, una estança per als que volien conversa i, els que van escollir jugar a "Scrabble" també van tenir el seu lloc. El marc ideal per a passar una bona setmana.

El bon temps ens va acompanyar tots els dies. Vam poder gaudir de totes les rutes que en les reunions prèvies havíem acordat visitar.

La primera jornada es va dedicar a la ciutat d'**Arles**. Tota ella, un tresor que van deixar els romans: **Les Arènes**, el coliseu on lluitaven els gladiadors i on va ser fàcil imaginar com gaudien els vint-mil romans que podien assistir-hi. Actualment, està preparat per a les "corridas" de toros. Tots pensàvem que als provençals els agradaven més les "corridas Camargueses", que són menys sagnants, però en realitat, són veritablement aficionats al tipus espanyol; amb tota la sang i mort de l'animal. Tot el vocabulari taurí en cartells i mitjans de comunicació és tal i com podríem veure, per exemple, a Sevilla.

Continuem per llocs més relaxats: **Les Thermes de Constantin, el Théâtre Antique, La Place du Forum** on vam dinar contemplant les restes d'un temple. Sota aquesta plaça hi havia els **Criptopòrtics**, que eren uns grans magatzems excavats pels romans, de 89 m. de llarg i 59 m. d'ample, la construcció dels quals ens va impressionar. També vam passejar per **Les Alyscamps**, que